

tive Rolle, der er tildelt Retten (dens Ret til selv at stille Spørgsmaal til Vidner og Parter, dens Pligt til i Underretts-sager at vejlede selvmødende Parter, den Retten i det hele tillagte vidtgaaaende procesledende Myndighed).

Parternes Afhørelse (under Ansvar som ikke edfæstet Vidne).

Hurtighed er søgt fremmet paa mange Maader. Der er ordentligvis kun to Instanser; hvor der finder Skriftudveksling Sted, skal denne normalt tilendebringes i 2 Retsmøder, medens den mundtlige Hovedforhandling maa normalt tilendebringes i eet; Domme afsiges hurtigst muligt; Sagsøgte kan ikke paastaa Afvisning paa Grund af urigtig Forkyndelse af Stævningen; Ankefristerne ere korte; der gives let Adgang til Appel af Kendelser, afsagte under Sager o. s. v.

Særlig med Hensyn til *Strafferetsplejen*:

„*Nævninger*“s Deltagelse i visse Straffesagers Afgørelse (Grdl. § 74).

Beskikkelse af Forsvarer for Sigtede paa et tidligere Trin end hidtil.

Der kan ikke øves Tvang mod Sigtede for at bringe ham til at besvare Dommerens Spørgsmaal.

Nye og bestemtere Regler for *Anholdelse* og *Varetægtsfængsel* og lettere Adgang til at faa *Erstatning for uforskyldt Fængsling m. v.*

I nedenstaaende kortfattede Gengivelse af Lovens Indhold er Lovens Inddeling i 5 Bøger bibeholdt. Stoffet er i øvrigt fordelt saaledes:

Første Bog. Domsmagten m. m. pag. 108

I. Domstolenes Ordning. A. *Retterne*. B. *Retsmøder*. C. *Retsbøger*. D. *Dommere, Retsskrivere, Retsvidner m. v.* — II. *Nævninger* (deres Udtagelse o. l.). — III. *Sagførere*. — IV. *Politimyndigheden*.